

VONNIS

(B1303) Hoger besep door
(behrub2) klees
n. m. E. K.

nummer: 248.1

datum: 19 juni 2006

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 1C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.L7.30378-03

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE:**

TEGEN:

1

met maatschappelijke zetel te

ingeschreven in de Kruispuntbank der Ondernemingen
onder ondernemingsnummer

2

met maatschappelijke zetel te

ingeschreven in de Kruispuntbank der Ondernemingen
onder ondernemingsnummer

BETICHT VAN:

de eerste en de tweede,

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

te

A. tussen 14 januari 2003 en 20 januari 2003,

Bij inbreuk op de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003), houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handavingsbeleid betreft,

in strijd met de afgeleverde vergunning nr. goedgekeurd bij
beslissing dd. 21 februari 2000 van het college van burgemeester en
chepenen van

de eerste en de tweede, als mede-eigenaar, die de opstelling van een vaste
of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en die tot de
werken opdracht hebben gegeven of die de werken hebben uitgevoerd,

op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd als
met een globale oppervlakte van 372 m²
eigendom van
bij akte verleden op 31 januari 2000,

de hierna vermelde werken, omschreven in artikel 99 van het decreet van
18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

namelijk

- a) het plaatsen van beugels in functie van de plaatsing van vlaggen-
masten met publiciteit,
- b) het verharden van de strook voor binnenplaatsen en tuinen;

met de verzwarende omstandigheid dat de eerste en de tweede beklagden
vastgoedmakelaars of personen zijn die in de uitoefening van hun beroep of
activiteit, onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten,
verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen
ontwerpen en/of opstellen of personen zijn die bij die verrichtingen als
tussenpersoon zijn opgetreden, bij de uitoefening van hun beroep;

B. op 18 januari 2003.

Bij inbreuk op de artikelen 146 lid 5, 147, 148 en 154 tot en met 157 van het
decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke
ordening, door de bij het decreet bedoelde handelingen, werken of wijzi-
gingen te hebben voortgezet in strijd met het mondelinge bevel tot staking
dd. 15 januari 2003 en de bekrachtigingsbeslissing dd. 22 januari 2003

op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd als
met een globale oppervlakte van 372 m²
eigendom van
bij akte verleden op 31 januari 2000,

met de verzwarende omstandigheid dat de eerste en de tweede beklagden
vastgoedmakelaars of personen zijn die in de uitoefening van hun beroep of
activiteit, onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten,
verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen
ontwerpen en/of opstellen of personen zijn die bij die verrichtingen als
tussenpersoon zijn opgetreden, bij de uitoefening van hun beroep;

- Met betrekking tot tweede beklagde

1) Tenlastelegging Aa) en Ab) :

* Tweede beklagde stelt dat voor het plaatsen van de vlaggenmasten geen stedenbouwkundige vergunning vereist was.

De rechtbank aanvaardt deze stelling niet.

Beklaagde stelt zelf in conclusie dat er een weliswaar kortstondige bevestiging geweest is. De foto in het strafdossier bevestigt dit gegeven (stuk 15) en het blijkt ook toch wel dat de vlaggenmasten gebruikt werden als publiciteit.

In de verleende vergunning dd. 16 september 2002 werd uitdrukkelijk vermeld dat "indien men reclame en/of uithangborden wenst te plaatsen, men een afzonderlijke stedenbouwkundige vergunning dient aan te vragen".

De rechtbank verwijst naar artikel 99 § 1 8° DORO, waaruit blijkt dat publiciteitsinrichtingen vergunningsplichtig zijn.

Het is duidelijk dat tweede beklagde de beugels liet plaatsen voor vlaggenmasten met eigen firmanaam erop als publiciteit.

De verwijdering van de vlaggen omwille van geluidshinder, bevestigt alleen maar dat zij dermate hoog waren, zodat de plaatsing aan bijkomende voorwaarden kon worden onderworpen, overeenkomstig de stedelijke bouw- en woningverordening dd. 25 september 1992.

* Tweede beklagde voert tevens aan dat "het strooien van kiezel" niet vergunningsplichtig is.

In de verleende vergunning werd vermeld dat het onbebouwde deel van het perceel (bouwkundig links van het gebouw gesitueerd) dient ingericht en gehandhaafd te worden als groene tuinruimte.

In het proces-verbaal van de stedenbouwkundige ambtenaar wordt uitdrukkelijk vermeld dat de wederrechtelijke handeling, het verharden van de strook voor binnenplaatsen en tuinen betreft (stuk 10).

De rechtbank meent dat deze werken wel degelijk in strijd zijn met de verleende vergunning en bovendien in strijd zijn met het B.P.A.

Bovendien blijkt dat naar aanleiding van de heraanvraag tot wijziging van de goedgekeurde bouwvergunning, de aanvrager in kennis werd gesteld dat de verharding met kiezel niet in aanmerking komt voor vergunning.

De zijtuinstrook wordt overigens gebruikt als parkingplaats, waarvoor cfr. art. 99 § 1.5°-b) DORO, wel een vergunning dient te worden aangevraagd.

De rechtbank meent dat de tenlastelegging Aa) en Ab) bewezen zijn lastens tweede beklaagde vermits de vermelde werken wel degelijk in strijd zijn met de verleende vergunning

2) Tenlastelegging B :

De rechtbank stelt vast dat hier inderdaad op de in de dagvaarding weerhouden datum, met name 18 januari 2003, geen inbreuk kan worden weerhouden.

Uit geen enkel objectief gegeven blijkt dat er na het stakingsbevel dd. 15 januari 2003, nog bijkomend grind zou gestort zijn, noch dat de beugels niet waren afgewerkt.

Tweede beklaagde wordt vrijgesproken voor tenlastelegging B.

*
* *

Met betrekking tot de herstellvordering :

Deze is gemotiveerd en ingegeven door de vereiste van een goede ruimtelijke ordening. Enkel door toekenning ervan kunnen de inbreuken worden opgeheven.

De termijn van uitvoering wordt bepaald op 6 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis. Een dwangsom van 100 euro per dag vertraging wordt opgelegd, vermits dit het enige middel blijkt te zijn om herstel te bekomen.

*
* *

Strafmaat :

In het belang van een goede ruimtelijke ordening dienen de opgelegde reglementeringen strikt te worden nageleefd.

Bovendien is tweede beklaagde, als vastgoedmakelaar, een professioneel en dient hij zeker een voorbeeld te stellen voor het correct naleven van de wettelijke bepalingen.

De navolgende straf wordt opgelegd, rekening houdend met het blanco strafregister van tweede beklaagde.

De feiten Aa) en Ab) vermengen zich - in hoofde van tweede beklaagde - als zijnde gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 147, 162, 185, 191, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,
artikelen 1, 3, 5, 6, 7bis van het Strafwetboek,
artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;
de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro,
artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985, gewijzigd door de wetten van 24/12/1993, 22/4/2003, het K.B. van 19/12/2003, de programmawet van 27 december 2004 en het K.B. van 31 oktober 2005,
bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen zoals aangehaald in de hierbovenvermelde tenlastelegging A,
en bij toepassing van de artikelen 41bis en 65 van het Strafwetboek.

Rechtdoende op tegenspraak

Verleent akte aan Het College van Burgemeester en Schepenen van
van haar vrijwillige tussenkomst;

Spreekt eerste beklaagde **VRIJ** hoofdens de haar ten laste gelegde feiten A en B en stelt haar buiten zake zonder kosten.

Spreekt tweede beklaagde **VRIJ** hoofdens het haar ten laste gelegde feit B en stelt vast dat in hoofde van beklaagde alle kosten ondeelbaar veroorzaakt werden door de lastens haar weerhouden en bewezen feiten.

VEROORDEELT :

- tweede beklaagde hoofdens de vermengde feiten Aa) en Ab) tot een geldboete van **TWEEDUIZEND EUR.**

Aangezien tweede veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een geldboete van meer dan vierentwintigduizend euro heeft opgelopen; dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhoppen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8, 18bis der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, gewijzigd door artikel 21 van de

wet van 4 mei 1999, de tenuitvoerlegging van de **geldboete** uitgesproken ten laste van tweede veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van **drie** jaar vanaf heden.

Verplicht tweede veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, tot het betalen van een bijdrage van 25 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 26 juni 2000 en de wet van 7 februari 2003, vermeerderd met 45 decimes, en gebracht op 137,50 EUR.

Verplicht tweede veroordeelde tot betaling van **de helft** van de kosten van het geding belopende **116,09 EUR in het totaal** en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en het KB van 11/12/2001, tot een vergoeding van 25 EUR.

Legt de andere helft van de kosten van het geding, ten laste van de Staat.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 26/6/2000 de geldboete van 2000 EUR, vermeerderd wordt met 40 decimes, zodat die geldboete 10.000 EUR bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete van 2000 EUR vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden.

Beveelt het herstel van de plaats, van het pand, gelegen aan
namelijk door :

1. *de wegname van de beugels voor vlaggenmasten;*
2. *de wegname van de kiezelverharding;*

en dit binnen een termijn van **ZES MAANDEN** na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis, onder verbeuring van een dwangsom van **HONDERD EUR** per dag vertraging, en zegt voor recht dat de Stedenbouwkundig inspecteur of het College van Burgemeester en Schepenen, in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien.

Machtigt de Stedenbouwkundig Inspecteur of het College van Burgemeester en Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt voor recht dat de tweede veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juni tweeduizend en zes.

AANWEZIG:

voorzitter van de kamer, enig rechter,
substituut-procureur des konings,
adjunct-griffier.